

زده‌بین

سانسوری که ۲۰ ساله شد

در این میان، بسیاری از حقایق پشت پرده و مبهم درخصوص ماهیت وقوع حادثه ۱۱سپتامبر ۲۰۰۱، از دید افکار عمومی دنیا پنهان مانده است. اکنون شاهد جایگزین شدن یک روایت دروغ درخصوص حادثه ۱۱ سپتامبر۲۰۰۱، با یک روایت ناقص هستیم. «۱۱سپتامبر» بیش از آن‌که یک واقعیت باشد، یک «تراژدی خودساخته» است! اگر هر یک از سیاستمداران آمریکایی بخواهد به هر نحوی این تراژدی را رد کرده یا در قبال آن تشکیک ایجاد کند، دیگر جایی در معادلات قدرت (و شاید معادلات دنیا) نداشته باشد. کالین پاول، وزیر خارجه اسبق آمریکا که در زمان حادثه ۱۱سپتامبر با آب و تاب فراوان و نطق‌های مصنوعی خود مشغول یاریگری برای اشغال افغانستان و عراق بود، امروز ترجیح می‌دهد به جای جنایات خود و همراهانش، از «بی‌کفایتی ترامپ» و «بی‌عقلی بولتون» سخن بگوید! همگان به یاد دارند که کالین پاول، فردای روز ۱۱سپتامبر ۲۰۰۱ در مقابل دوربین صدا خبرنگار قرار گرفت و وعده داد به‌زودی مستندات حادثه را به افکار عمومی آمریکا ارائه دهد! اکنون ۲۰ سال از آن ماجرا می‌گذرد و خبری از این ماجرا نیست! حتی ادعای اخیر جو بایدن، رئیس‌جمهور فعلی آمریکا درخصوص انتشار اسناد محرمانه مربوط به این حادثه نیز مصداق دروغ دیگری در قبال این ماجرا است.

۲۰ سال اشغالگری و تهاجم به روایت آمار

بنابر گزارش‌ها، هزینه جنگ، عامل مهمی بوده‌است که مقامات ایالات متحده در سال ۲۰۱۱ تصمیم گرفتند بخشی از نیروهای خود را در افغانستان و حتی بعدها بخش دیگری از آنها را در عراق کاهش دهند. برآورد متوسط هزینه اعزام تنها یک سرباز آمریکایی در افغانستان بیش از یک میلیون دلار آمریکا در سال است. در مارس ۲۰۱۹، وزارت دفاع ایالات متحده در گزارشی رسمی تخمین زده‌است که ۷۲۷/۵۹۲ میلیارد دلار در طول سال مالی ۲۰۰۱ تا سال مالی ۲۰۱۸ در افغانستان و به‌ازای هر مالیات‌دهنده آمریکایی ۳۷۱۴ دلار هزینه اشغالگری و کشتار در این کشور شده است. با این حال تحقیقات دانشگاه براون رقم ۹۷۵ میلیارد دلار برای سال مالی ۲۰۰۱ تا سال مالی ۲۰۱۹ را به دست آورده است. به عبارت بهتر، هر روز اشغالگری آمریکا تنها در کشور افغانستان، ۴۰۰ میلیون دلار برای این کشور هزینه داشته است. همین میزان، درخصوص جنگ و اشغالگری در عراق نیز تخمین زده شده است.

براساس گزارش رسمی اخیر پنتاگون، برخی هزینه‌های جنبی نیز در این خصوص وجود دارد که نمی‌توان آنها را نادیده انگاشت. به عنوان مثال، هزینه چهار تا شش تریلیون دلار شامل هزینه‌های طولانی‌مدت پزشکی و از کارافتادگی برای اعضای خدمت، جبران سربازی و هزینه‌های اجتماعی و اقتصادی است. نکته مهم‌تر این‌که راه‌اندازی این جنگ، منجر به افزایش هزینه استقراض آمریکا از منابع بین‌المللی شده است. تا سال ۲۰۲۱، دانشگاه براون تخمین زده که جنگ در افغانستان ۲/۲۶۱ تریلیون دلار هزینه داشته‌است که از این میان ۵۳۰ میلیارد دلار برای پرداخت سود و ۲۹۶ میلیارد دلار برای مراقبت از اشغالگران آسیب‌دیده آمریکایی هزینه شده است.

بازداشت ۴ اسیر فلسطینی فراری

رسانه‌های صهیونیستی از بازداشت ۴ اسیر فلسطینی خبر دادند که چند روز قبل از زندان جلبوع در سرزمین‌های اشغالی فرار کرده‌بودند. به نوشته روزنامه یدیعوت آحارونوت، زکریا الزبیدی وابسته به جنبش فتح و محمد العارضة وابسته به جنبش جهاد اسلامی فلسطین، دبروز در نزدیکی شهر

بلافاصله پس از انهدام برج‌های دوقلو، نقشه عملیات ازپیش تعیین‌شده اشغال افغانستان (به عنوان گام اول اشغالگری آمریکا) روی میز جورج واکر بوش و دیک چنی معاونش گذاشته شد. شورای نومحافظه‌کاران به‌رهبری افرادی مانند ریچارد پِرل، جان بولتون و ایروینگ کریستل، در تئوریزه کردن جنگ‌های تمدنی با دشمنان آمریکا نقش به‌سزایی ایفا کردند. آنها متأثر از نظریات جنگ تمدن‌ها و پایان تاریخ‌که به ترتیب توسط هانتینگتون و فوکویاما مطرح شده بود، نبردهای سختی را بر جهان تحمیل کردند.

جنگ افغانستان؛ طولانی‌ترین جنگ آمریکا

جنگ افغانستان و متعاقبا اشغال این کشور از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۱ در افغانستان صورت گرفت. این جنگ، بیشتر با طالبان که مخالف ناتو و نیروهای مسلح افغانستان بودند، درگرفت. اما طالبان ۱۹ سال و هشت ماه بعد، پس از شکست نیروهای مسلح افغانستان و عقب‌نشینی بیشتر نیروهای ناتو قدرت را به دست گرفتند. این طولانی‌ترین جنگ در تاریخ آمریکاست که از جنگ ویتنام (۱۹۵۵–۱۹۷۵) تقریباً پنج ماه پیشی گرفت. ائتلاف بیش از ۴۰ کشور (از جمله همه اعضای ناتو) در این اشغالگری گسترده که منجر به کشته شدن ده‌ها هزار شهروند افغان شد، دست داشتند.

در سال ۲۰۰۳ میلادی، دولت جورج بوش به بهانه واهی وجود تسلیحات کشتار جمعی در عراق، به این کشور حمله کرد و پس از سرنگون کردن رژیم صدام حسین، اشغالگری خود در این کشور را نیز آغاز کرد. پس از دوران ریاست جمهوری بوش پسر، باراک اوباما، ترامپ و بایدن نیز همان سیاست‌ها و استراتژی‌های کلان ترسیم‌شده از سوی نومحافظه‌کاران را در عراق درپیش گرفتند. ظهور داعش در سال ۲۰۱۳ میلادی و تشکیل خلافت خودخوانده تروریست‌های تکفیری در مناطق از این کشور با نظارت پشت پرده دستگاه‌های اطلاعاتی آمریکا، رژیم اشغالگر قدس و عربستان سعودی، معادلات امنیتی و داخلی عراق را وارد فاز تازه‌ای کرد. تشکیل نشدن دولت مدنظر آمریکا در بغداد و قدرت گرفتن گروه‌های مقاومت در عراق، نقشه‌های واشنگتن و همراهانش جهت تغییر ماهیت فرهنگی و ساختاری عراق را نقش بر آب ساخت. داعش در سال ۲۰۱۸ میلادی توسط جبهه مقاومت سرنگون شد اما حضور اشغالگران آمریکایی، مولد بحران‌های دیگری نیز در این کشور بود. در سال ۲۰۱۹ میلادی، شهادت مظلومانه شهید سپهد حاج‌قاسم سلیمانی و شهید ابومهدی المهندس در عملیات تروریستی پنتاگون و سنتکام، خشم ملت عراق را از اشغالگران برانگیخت. پس از آن، پارلمان عراق مصوبه‌ای را درخصوص لزوم خروج همه اشغالگران در این کشور تصویب کرد. اکنون نزدیک به ۵۰۰۰ نیروی آمریکایی در عین‌الاسد و دیگر پایگاه‌های نظامی در عراق حضور دارند و بنابر شواهد موجود، خود را برای ترک این کشور آماده می‌کنند.

الشبلی در منطقه الجلیل الاسفل (در شمال فلسطین اشغالی) در حالی که در یک ایستگاه ویژه کامیون‌ها مخفی شده‌بودند، بازداشت شدند. محمود العارضة و یعقوب قادری نیز جمعه شب دستگیر شدند و بنابراین تا کنون چهار نفر از مجموع شش اسیر فراری بازداشت شده‌اند.

جنگ‌های پس از ۱۱ سپتامبر

جنگ یمن؛ یک کودک‌کشی آشکار

در سال ۲۰۱۵ میلادی، مقامات سعودی و اماراتی به بهانه قدرت گرفتن انصارا… در یمن و اقبال شهروندان یمنی به گروه‌های مقاومت، جنگ نابرابر دیگری را در یمن کلید زدند. در ابتدای جنگ یمن، محمد بن سلمان ولیعهد کنونی سعودی‌ها که آن زمان به‌تازگی در مسند وزارت دفاع عربستان قرار گرفته بود، کشتار گسترده شهروندان یمنی و خصوصا زنان و کودکان بیگناه را با هدف نابودی زیرساخت‌های این کشور و شکست مقاومت کلید زد. بن‌سلمان به مقامات آمریکایی (در دوران اوباما) تعهد داده بود در عرض کمتر از یک ماه، یمن را تصرف کرده و ظرفیت‌های نهفته و آشکار در این کشور را در اختیار واشنگتن و تل‌آویو قرار دهد. اما پس از مدتی، گروه‌های مقاومت با تولید و استفاده از موشک‌های پیشرفته، معادلات نبرد را به سود خود تغییر دادند. فراتر از آن، اختلافات سعودی‌ها و اماراتی‌ها و دیگر اضلاع جبهه متجاوز علیه ملت یمن، منجر به تضعیف بیشتر مهاجمان شد. حتی سعودی‌ها و اماراتی‌ها از ظرفیت القاعده در یمن جهت از بین بردن مقاومت مردمی و عمومی در این کشور استفاده کردند، اما درنهایت، چیزی جز شکست نصیب آنها نشد. حتی حمایت‌های تمام قد و مکرر دونالد ترامپ و داماد وی جرد کوشنر از جنگ‌افروزی سعودی‌ها در یمن راه به جایی نبرد و سعودی‌ها و شخص بن‌سلمان (که به مقام ولیعهدی سعودی‌ها نیز رسیده بود) نیز بیشتر در بحران فروبرد. اکنون در سال ۲۰۲۱ میلادی یمن به نقطه آشکارساز شکست آمریکا، سعودی‌ها و متحدان و مهره‌های آنها در منطقه تبدیل شده است.

جنگ‌های نیابتی در منطقه غرب آسیا و افغانستان

همان‌گونه که اشاره شد، ظهور داعش و دیگر گروه‌های تروریستی – تکفیری منجر به آن شد تا ایجاد و استمرار جنگ‌های نیابتی در مناطق مختلف منطقه، به نقشه راه مقامات آمریکایی، صهیونیستی و سعودی در این کشورها تبدیل شود. در این راستا، بخشی از اعضای داعش به سوی قاره آفریقا و بخشی دیگر، به سوی افغانستان و شبه‌قاره هند هدایت شدند و البته بخش اندکی از آنها نیز با هدایت واشنگتن و ریاض، در مناطق صعب‌العبور مرزی در عراق و سوریه باقی ماندند. همین مساله سبب شد تا در این مناطق، بحران‌سازی‌های مستمری از سوی بقایای تروریسم تکفیری صورت گیرد. هم‌اکنون، داعش در ۱۵ ولایت افغانستان به صورت پراکنده حضور دارد و بنابر تحلیل کارشناسان و تحلیلگران حوزه روابط بین‌المللی، آماده است تا بار دیگر تحت نظارت دستگاه‌های اطلاعاتی غرب و رژیم صهیونیستی و با حمایت مالی و نظامی سعودی‌ها به بحران‌سازی‌های خود ادامه دهد.

آوار برج‌های دوقلو بر سر متحدان غربی

وقوع حادثه ۱۱سپتامبر ۲۰۰۱، نقش مهمی در ایجاد شکاف‌های مزمن، عمیق و پایدار در میان اعضای ناتو (پیمان آتلانتیک شمالی) ایفا کرد. در زمان جنگ عراق در سال ۲۰۰۳ میلادی گرهارد شرودر، صدر اعظم اسبق آلمان و ژاک شیراک، رئیس‌جمهور وقت فرانسه مخالفت خود را با اشغال این کشور اعلام کردند. در نهایت، برخی اعضای ناتو به کمک آمریکا در اشغال غیرقانونی عراق شتافتند و برخی دیگر از اعضا، ترجیح دادند از بیرون نظاره‌گر ماجرا باشند. در خصوص افغانستان، ماجرا متفاوت بود.

هر ۲۹کشور عضو ناتو (آمریکا، کانادا، ترکیه و ۲۶کشور اروپایی) به صورت مستقیم در ماموریت‌های آشکار و پنهان ناتو در افغانستا درگیر شدند. اما اکنون پس از ۲۰سال آوار برج‌های دوقلو به بدترین نحو ممکن بر سر ناتو خراب شده‌است. اگرچه طرح ایجاد ارتش واحد اروپایی از مدت‌ها قبل توسط برخی مقامات این قاره ارائه شده بود اما تحقق شکست‌های مکرر ناتو در افغانستان و دیگر نقاط دنیا و فراتر از آن، مانور بی‌حد و حصر دو کشور آمریکا و انگطیس در این مجموعه سبب شده‌است این ایده بیش از هر زمان دیگری رنگ و بوی عملیاتی به خود بگیرد. تشکیل ارتش واحد اروپایی، به معنای کاهش تعلق خاطر امنیتی بسیاری از کشورهای اروپایی به آن سوی آتلانتیک خواهدبود. این موضوع برای واشنگتن یک فاجعه محسوب می‌شود.

این شش اسیر فلسطینی در ۱۰ شهریور موفق شدند از طریق حفر تونل، از زندان جلبوع در شمال فلسطین اشغالی فرار کنند؛ زندانی که تحت تدابیر شدید امنیتی قرار دارد. رژیم صهیونیستی طی روزهای گذشته برای یافتن این اسرا تدابیر امنیتی بسیار شدیدی را برقرار کرده‌بود و حتی دست به دامن اردن شد. / فارس

در بیستمین سالگرد و جام جم به بررسی تحولاتی می‌پردازد که طی دنیایی که دیگر

رژ دوده‌از وقوع حادثه ۱۱سپتامبر۲۰۰۱ و انهدام برج‌های دوقلوی تجارت‌شده‌ایم که اشغالگران آمریکایی که به بهانه مبارزه با تروریسم، جنگ واد کشور صورت داده‌اند. حادثه مشکوک و پررمز وراز انهدام برج‌های دوقلوی اتفاق تحلیلگران حوزه روابط بین الملل متفق القول هستند که این تحولات است، بلکه منجر به از بین رفتن هژمونی آمریکا و افزایش ضریب آسیب‌ب نظام بین الملل پس از وقوع حادثه ۱۱ سپتامبر خواهیم کرد:

چهره‌های پرحاشیه در دوران پسا ۱۱

پس از وقوع حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، نام برخی از سیاستمداران در محافل رسانه‌ای و خبری دنیا پر سر زبان‌ها افتاد. برخی از این سیاستمداران، مقامات کاخ سفید و نهادهای امنیتی و نظامی آمریکا بودند که در تدوین سناریوی انهدام برج‌های تجارت‌جهانی و مدیریت تحولات پس از آن نقش داشتند و برخی دیگر، قربانیان این سناریوسازی بودند. قربانیانی که زمانی خود اصلی‌ترین مهره‌های بازی واشنگتن در افغانستان و عراق محسوب می‌شدند و انهدام برج‌های دوقلو، نقطه‌اعلام پایان تاریخ مصرف آنها توسط واشنگتن بود.

کارگردان ۱۱سپتامبر

چهل‌وسومین رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا از حزب جمهوریخواه. برخی مهم‌ترین وقایع قرن بیست‌ویکم ازجمله حوادث ۱۱ سپتامبر، جنگ افغانستان و جنگ عراق در دوران هشت‌ساله زمامداری او رخ داد. وی تا پیش از آغاز ریاست‌جمهوری در ۲۰ ژانویه ۲۰۰۱ بین سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰ به عنوان چهل‌وششمین فرماندار تگزاس خدمت می‌کرد. بوش پسر پس از واقعه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، از جنگ ناتمام علیه تروریسم سخن گفت و حتی در سال ۲۰۰۲ میلادی و پس از اشغال افغانستان، با ترسیم محور شرارت ادعایی خود (عراق، کره شمالی و ایران)، تلاش کرد تا از نقشه راه جنگ‌های بعدی دولت خود پرده بردارد. با این حال، بوش پس از زمینگیر شدن در افغانستان و عراق، به نماد شکست سیاست خارجی آمریکا تبدیل شد. کار به جایی رسید که در سال ۲۰۰۸ میلادی، رویگردانی شهروندان

منبایی لازم برای راه‌انداز خصوص افغانستان ۲۰۰۱ به دولت بوش ۲۰۰۱ دولت بوش محسوس ریاست‌جمهوری بوش انتخاب شد و پس از آن رفت. با حضور ترامپ، امنیت ملی آمریکا با تحولاتی بزرگ مواجه شد و پس از آن کتاب جنجالی وی تحت‌بسیارزی در رویگردانی وی در انتخابات ۲۰۲۴